

[Aksel Larsen.]

påtænker at anskaffe dem. Det er ikke nødvendigt med en aftale, der bekræfter dette.

Hvis en aftale skal have nogen mening, må den sigte på at binde de nordiske lande fremover til ikke at modtage atomvåben. Jeg tror ikke, nogen regering kan binde en fremtidig regering og ikke noget folketing et fremtidigt folketing. Derfor vil det ikke være acceptabelt at forsøge på at binde fremtidige regeringers og fremtidige folketings handlefrihed i forhold til ukendte situationer.

Hvis Danmark skulle gå ind på at forpligte sig i sin fremtidige politik, måtte forudsætningen være, at vi kendte de fremtidige vilkår. En overenskomst om Norden som et permanent atomfrit område kan derfor kun tænkes som et led i en almindelig europæisk ordening.

Det er min opfattelse, at de utvivlsomt velmenende mennesker, der rejser ønsket om en traktat for Norden, kun opnår at svække muligheden for at opretholde den nuværende tilstand, hvor Norden faktisk er atomfrit område. Det svækker ved at rejse tvivl indadtil og udadtil om holdbarheden i de erklæringer, de nordiske regeringer hver for sig allerede har afgivet.“

Jeg tillader mig at spørge den højtærede udenrigsminister, om han godkender dette referat, om han virkelig har sagt noget sådant i Århus i søndags.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Ja!

Aksel Larsen: Jeg konstaterer altså, at den højtærede udenrigsminister nu har den opfattelse, at folketinget aldrig nogen sinde kan godkende en international konvention, eller at folketinget, hvis det vil godkende en international konvention, skal gøre det på den måde, at det siger: denne godkendelse gælder kun indtil næste folketingsvalg. Det må være meningen med det, når den højtærede udenrigsminister siger — jeg beder om tilladelse til igen at citere —:

„Jeg tror ikke, nogen regering kan binde en fremtidig regering og ikke noget folketing et fremtidigt folketing.“

For ikke blot at tale om konventioner vil jeg tillade mig at sige, at jeg opfatter

både folketing og regering som bundet af Danmarks riges grundlov. Den er vedtaget af folketinget i 1953 og er bindende for fremtidige folketing. Men udenrigsministeren har altså en anden mening.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Det ærede medlem plejer ellers at kunne læse indenad. Men jeg forstår, at det ærede medlems argumentation i dette spørgsmål er af en så ejendommelig karakter, at det ærede medlem endog må inddrage grundloven i debatten.

Men i fortsættelse af det stykke, det ærede medlem citerede, siger jeg jo — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Hvis Danmark skulle gå ind på at forpligte sig i sin fremtidige politik, . . . måtte forudsætningen være, at vi kendte de fremtidige vilkår. En overenskomst om Norden som et permanent atomfrit område kan derfor kun tænkes som et led i en almindelig europæisk ordening.“

Dette kan kun opfattes således, at det, jeg mener, er, at de politiske forudsætninger for, at vi kan binde os til Norden som et atomfrit område, er, at dette sker som et led i en større europæisk sammenhæng. Deri ligger ikke på nogen som helst måde en underkendelse af, at gyldigt vedtagne traktater og forpligtelser for Danmark selvfølgelig også gælder for fremtidige folketing og regeringer.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: De tre følgende sager på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om tobaksafgifter.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 88) findes i tidenden sp. 2969, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 253).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.